

steren der en Sum, der nogenlunde svarer til det, der er anført her, nemlig 18 500 Kr., men der har hvert af de foregaaende Aar til Haandværkssvendenes Rejsforening været givet 7 000 Kr. Mon det er Meningen, at denne Regering vil slette dette Tilskud til Haandværkssvendenes Rejsforening? Man skulde ikke tro det.

Saa er der det sidste Afsnit, der omhandler „Andre Formaal“. Der er opført 5 000 Kr. til Fællesrepræsentationen til dens almindelige Virksomhed, og tillige er der Udgifterne ved Statens Udlaan til smaa industridrivende. De har været 8 000 Kr. hvert af de foregaaende Aar, og jeg kan ikke tænke mig, at det er en Bevilling, der skal høre op, og som denne Regering ikke vil give. Dernæst er der en Post, som den højtærede Minister nævnte: Ansættelse af Konsulenter og Oprettelse af Forsøgsstationer for Haandværk og Industri, 48 800 Kr. Det er 3 000 Kr. mere end for Aaret 1924—25, som vi har Statsregnskabet for. Men saa kommer der en Post, som det undrer mig meget, at Ministeren sprang over. Det er Fragtgodtgørelserne til industrielle Virksomheder. De har været opført med i 1922—23 1 390 000 Kr., i 1923—24 1 256 000 Kr. og i 1924—25 1 500 000 Kr. Jeg er meget vel vidende om denne Fragtgodtgørelse til Industrivirksomheder og har ikke hørt noget om, at denne Støtte til Industrien er ophørt, og man kan selvfølgelig ikke, som Ministeren gør, medtage de 800 000 Kr. til Fragttøttelser for Kalk og Mergel, som der har været saa stærk Diskussion om, og undlade at nævne saadant noget som 1½ Mill. Kr. i Tilskud til Fragttøttelser for Industrien. Der er ogsaa saadan en Post som Landsforeningen Dansk Arbejde, der hvert Aar har faaet 10 000 Kr.; den har Ministeren heller ikke nævnt; om den skal stryges nu, ved jeg ikke.

Jeg kan, som sagt, ikke tro, at det har været Ministerens Hensigt, men man maatte faa det ud af den højtærede Ministers Tale, at det var ham magtpaaliggende at give Offentligheden det Indtryk, at sammenlignet med den Støtte, Landbruget fik, var den Støtte, Industri og Haandværk fik af Staten, rent minimal — at naar Landbruget fik 4 Mill. Kr. af Staten, fik Industri og Haandværk kun 77 300 Kr. eller en Tyvendel af, hvad dette Erhverv de tre nævnte foregaaende Aar fik efter Statsregnskabet. De Tal, der er opgivet for Landbruget, og som kan ses af Statsregnskabet, passer, som jeg sagde før, og der har den højtærede Minister taget alting med. Saadan en Ting som Jydsk

Husmandsforening, der udelukkende er en Syge- og Begravelseskasse, og som har faaet 12 000 Kr. om Aaret, er ogsaa taget med i de Summer, der er regnet som værende Statstilskud til Landbruget. Men, som sagt, naar Tilskuddene til Skoler holdes udenfor, har Industrien efter sine egne Opgivelser hvert Aar faaet mindst det Beløb, som jeg nævnte, op imod 1 800 000 Kr. Men jeg bliver opmærksom paa en mærkelig Ting, som staar i denne Industrieretning. Der staar nemlig følgende Side 72: Et Tilskud, som i særlig Grad bevirker, at Statens Udgifter til Haandværk og Industri nu fremtræder med saa relativt betydelige Beløb, er Statens Tilskud til Fragttøttelse for Transport af forskellige Industrivarer, industrielle Raa-materialer. Det er en Godtgørelse, som udbetales ved Søtransport og ved Transport paa Privatbaner. Ordningen har ikke ringe Betydning for de deraf omfattede Industrier, af hvilke de vigtigste er Teglværker, Tørfabrikker, bornholmsk Stenindustri samt en Del af Træindustrien. Men den Godtgørelse, der ydes ved Transport paa Statsbanerne, indgaar ikke i Statsregnskabet, men fremtræder som en Reduktion af Fragtbeløbet. Det vil altsaa sige, at her er en skjult Støtte til Industrien, hvis Størrelse ingen kan se; om den er paa 1, 2 eller 3 Millioner eller hvor stor, kan ingen have nogen Anelse om, thi det fremgaar ikke af Statsregnskabet. Det staar udtrykkelig her i Industrieretningen. Dersom der til de 1,5 Mill. Kr. i Fragtgodtgørelse, som er ydet ved Søtransport og Transport paa Privatbaner, skal lægges 1 eller 2 Millioner, kommer vi op paa meget større Beløb. Jeg spørger igen: Er der nogen, der tror, at denne Regering vil eller kan sætte det Tilskud, jeg her har nævnt, ned med 1,4 Mill. Kr. eller til 1/20 af, hvad det er nu? Derved ser jeg endda ganske bort fra det skjulte Tilskud, det, som ikke fremgaar af Statsregnskabet, nemlig det Tilskud, der ydes ved Fragnedsættelse paa Statsbanerne. Det ligger nær at mene, at denne Fragnedsættelse er et større Beløb end Fragnedsættelsen paa Privatbanerne og for Søtransporten. Jeg kan ikke vide noget derom, men at det er et ret betydeligt Beløb, anser jeg for givet.

Den højtærede Minister burde ikke komme her i dette Ting og fremsætte saadanne Tal. De her fremsatte, aabenbart forkerte Oplysninger egner sig afgjort ikke til Baggrund for den foreslaede Nedsættelse af Landbrugsbevillingerne, saa meget mindre som man jo ved, at Landbrugserhvervet